

Palmiry

Cmentarz Wojenny

i Muzeum Pamięci 'PALMIRY'

KAMPINOSKI PARK NARODOWY

CMENTARZ PALMIRY

Od pierwszych lat okupacji niemieckiej Palmiry stały się dla Warszawy symbolem śmierci. Dla setek jej mieszkańców droga życia dobiegała końca na skraju Puszczy Kampinoskiej, na polanie oddalonej o 5 km od wsi Palmiry. Niemcy na „palmirskiej polanie śmierci” dokonali łącznie 21 masowych zbrodni, podczas których rozstrzelano ponad 1700 osób. Pierwsza egzekucja odbyła się 14 XII 1939 r., ostatnia 17 VII 1941 r. W największej, wykonanej 20 i 21 VI 1940 r. w ramach akcji AB, stracono co najmniej 260 osób. W dniach egzekucji Niemcy zachowywali w rejonach straceń środki ostrożności i stosowali różne techniki maskowania, aby utajnić przed światem popełnione zbrodnie. Mimo to ludność okoliczna oraz pracownicy służby leśnej systematycznie podpatrywali Niemców, obserwowali przybycie na miejsce straceń niemal każdego transportu, zaś po egzekucji oznaczali miejsce zbrodni.

Zabójstwo wojenne egzekucji - 1940 r. „Judy Inowata” - 1940 r. Cmentarz, na pierwszym planie grób M. Rataj - 1940 r.

1. M. Rataj	2. M. Rataj	3. M. Rataj
4. M. Rataj	5. M. Rataj	6. M. Rataj
7. M. Rataj	8. M. Rataj	9. M. Rataj
10. M. Rataj	11. M. Rataj	12. M. Rataj
13. M. Rataj	14. M. Rataj	15. M. Rataj
16. M. Rataj	17. M. Rataj	18. M. Rataj
19. M. Rataj	20. M. Rataj	21. M. Rataj

Wpisz nazwisko zmarłego

W pobliżu cmentarza węzół szlaków
- 1 Dzielonka z Leszczyn - 2 Truskawka

Miejsca pochówku niektórych osób (nazwiska i numery grobów)

- Marszałek Sejmu Maciej Rataj - B
- Mocnyświat Nierdziałkowski - A
- Wiceprezydent Warszawy Jan Poboński - XIII/22
- Burmistrz Legionowa Mieczysław Bojarski - XVI/55
- Burmistrz Płocznicy Mieczysław Markowski - XVII/121
- Wychowawca Liceum Adolf Kuczkowski - XVII/87
- Przewodniczący Zarządu Kółek Pańskich, poseł na Sejm Henryk Brun - XV/49
- Sennar Helena Zarasiewicz - XVII/90
- Olimpijczyk Janusz Kosciński - XIII/34
- Olimpijczyk Tomasz Hankowicz - XVI/2
- Literat, kierownik Instytutu Polskiego Radia w Warszawie Witold Hulewicz - IX/7
- Profesor Uniwersytetu Warszawskiego Stefan Kapcia - XXIII/24
- Profesor Uniwersytetu Warszawskiego Kameryk Fabrykowski - XXIII/21
- 84 Zygmunt Sajna - XXI/49

Janusz Kosciński

Maciej Rataj

9 VII 2004 r. przez Puszcę Kampinoską przeszła trąba powietrzna, wyrządzając ogromne szkody. Seta pasem długości 14 km, szerokości na 200 m, łamiąc i powalając drzewa na obszarze ok. 97 ha. Zniszczyła też las rosnący obok Cmentarza Palmiry. Wiatrołomy usunąć zima, a wiosną 2005 r. powierzchniowo pobawioną lasu zalesili żołnierze Garnizonu Warszawa. Las obok cmentarza znów rośnie.

✠ SP
BŁ.KS. ZYGMUNT
SAJNA
PROBOSZCZ PAR.
GÓRA KALWARIA
* 20 I 1897
† 17 IX 1940
MECZENNIK
ZA WIARĘ
BEATYFIKOWAN
6 VI 1999

Muzeum Pamięci 'PALMIRY'

Ścieżka dydaktyczna „Wokół Palmir”

- Numerы przystanków
- 1 – Początek ścieżki
 - 2 – Bagno
 - 3 – Wydma
 - 4 – Kamień Orlika
 - 5 – Rosliny borów sosnowych
 - 6 – Wiatrakomy
 - 7 – Miejsca egzekucji
 - 9 – Trasa ścieżki

Ścieżka dydaktyczna „Wokół Palmir” prowadzi przez typowe dla Puszczy Kampinoskiej zbiorowiska borów sosnowych rosnących na wydmach oraz zagłębienia międzywydmowe (niektóre przesuszone lub wtórnie zabagnione). Zwiedzającemu daje możliwość poznania przyrody oraz bogactwa form geomorfologicznych Puszczy Kampinoskiej, wyróżniających ją na tle innych kompleksów leśnych niższej Polski. Ukazuje też dynamikę zbiorowisk roślinnych i zdolność ich adaptacji do zmieniających się warunków środowiskowych. Na trasie ścieżki przyroda przepłata się z historią związaną z tragicznymi wydarzeniami II wojny światowej. Ścieżka ma długość 1,7 km. Zaczyna się przy parkingu palmirskiego cmentarza, kończy na cmentarzu. Jest bardzo łatwa do przejścia, teren lekko falisty, trasa oznakowana w standardowy sposób.

PALMIRY SYMBOL PAMIĘCI NARODOWEJ

Palmiry odgrywają ważną rolę w świadomości historycznej Polaków, a szczególnie warszawiaków. Świadczy o tym duża liczba osób odwiedzających cmentarz. W Dniu Wszystkich Świętych i w Dzień Zaduszny na mogiłach płoną setki zniczy – wyraz pamięci pokoleń.

W Palmirach odbywają się liczne uroczystości, których celem jest oprócz oddania hołdu pamięci pomordowanym – kształtowanie postaw patriotycznych młodych Polaków.

Najstarszą wielką patriotyczną imprezą turystyczną o wieloletniej tradycji jest Centralny Zlot Młodzieży „Palmiry” (organizowany nieprzerwanie od początku lat 60 – tych XX w. przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze). Co roku w Jesiennym spotkaniu bierze udział parę tysięcy uczestników z całej Polski. Po zakończeniu części turystycznej wszyscy spotykają się na cmentarzu na apelu poległych, składane są kwiaty i zapalane znicze.

Od kilkunastu lat we wrześniu odbywają się duże uroczystości religijno – patriotyczne z Mszą Świętą, celebrowaną przez Metropolitę Warszawskiego. Udział w nich biorą przedstawiciele najwyższych władz kościelnych i państwowych.

Podniosłe i patriotyczne są też czerwcowe uroczystości Polskiego Stronnictwa Ludowego, upamiętniające kolejne rocznice zamordowania Macieja Rataja – działacza ruchu ludowego, marszałka Sejmu II RP.

W Palmirach organizowane są często uroczystości o charakterze ekumenicznym. W 2000 r. cmentarz otrzymał dla opieki duszpasterskiej rektora – ks. prałata Tadeusza Jaworskiego.

Przy grobach palmirskich spotykają się m.in. uczestnicy biegów i rajdów rowerowych dla uczczenia pamięci Janusza Kusocińskiego; delegacje szkół, których patronami są osoby tu pochowane; samorządowcy i kombatanzi z Legionowo w rocznicę rozstrzelania 190 obywateli miasta i okolic; kolarze i przedstawiciele Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów (WTC) dla oddania hołdu zamordowanym sportowcom.

PALMIRY THE NATIONAL MEMORIAL

Palmiry village has a very significant role for the historical consciousness of the Polish nation, especially for the people from Warsaw. A large number of people visiting the cemetery is the most meaningful proof of this. On All Saint's Day and All Souls' Day there are hundreds of candles burning at the graves – as an expression of the memory of next generations.

Palmiry is a host to numerous ceremonies whose purpose is not only to pay tribute to the memory of the murdered victims but also to shape patriotic attitudes of the Polish youth. The Central Youth Rally "Palmiry" is the oldest patriotic event with a long tradition that attracts largest number of visitors (it has been organized constantly since the beginning of the 60's of the 20th century by the Polish Tourist and Sightseeing Society). Every year in autumn a few thousand people come together to be a part of this event. After the social and touristic part of the celebrations are over, everybody meets at the cemetery to participate in the ceremony honouring the dead to lay down flowers and to light candles.

For over a dozen of years in September great religious and patriotic ceremonies take place with the Holy Mass conducted by the Warsaw Metropolitan. Representatives of the supreme ecclesiastical authorities and government take part in them.

The ceremonies of the Polish People's Party that take place in June are also sublime and patriotic. Their main object is to commemorate subsequent anniversaries of the act of murder of Maciej Rataj – an activist of the people's movement and the Marshal of the Sejm of the Second Polish Republic.

Ecumenical ceremonies are very often held in Palmiry. In 2000 rector priest prelate Tadeusz Jaworski was appointed the spiritual patron of the cemetery.

A lot of different groups are meeting at the graves in Palmiry, among others: participants of races and bicycle rallies who honour the memory of Janusz Kusociński; delegations of schools whose patronage is held by the great people buried in this cemetery; representatives of local government and combatants from Legionowo to commemorate the anniversaries of the shooting of 190 citizens of the city and the neighbouring areas; bicyclists and representatives of the Warsaw Cyclists Association to pay homage to the murdered athletes.

Pamięć o ofiarach, lata 70-te XX w.
Remembering the victims, the 70's of the 20th century

Cmentarz w Palmirach w Dniu Wszystkich Świętych, 1 XI 1969 r.
Cemetery in Palmiry on All Saint's Day, November 1st 1969

Centralny Zlot Młodzieży „Palmiry”, 2008 r.
Central Youth Rally "Palmiry", 2008

Uroczystość religijno – patriotyczne w Palmirach, 14 IX 2006 r.
Religious and patriotic ceremonies in Palmiry, September 14th 2006

Uroczystość PSL – złożenie wieńca przez wicemarszałka Sejmu Jarosława Kalinowskiego na grobie Macieja Rataja, 28 VI 2006 r.

Polish People's Party ceremonies – laying a wreath by the Vice-marshal of Sejm Jarosław Kalinowski at the grave of Maciej Rataj, June 28th 2006

Samorządowcy i kombatanzi z Legionowa przy grobach pomordowanych mieszkańców, 26 II 2009 r.

Representatives of the local government and combatants from Legionowo at the graves of the murdered local citizens, February 26th 2009

Uroczystość ekumeniczna na cmentarzu w Palmirach z udziałem Prymasa Polski kard. Józefa Glempa, bp polowego WP Sławoja Leszka Głódzia i bp prawosławnego WP Hieronima Chodakowskiego, 2001 r.

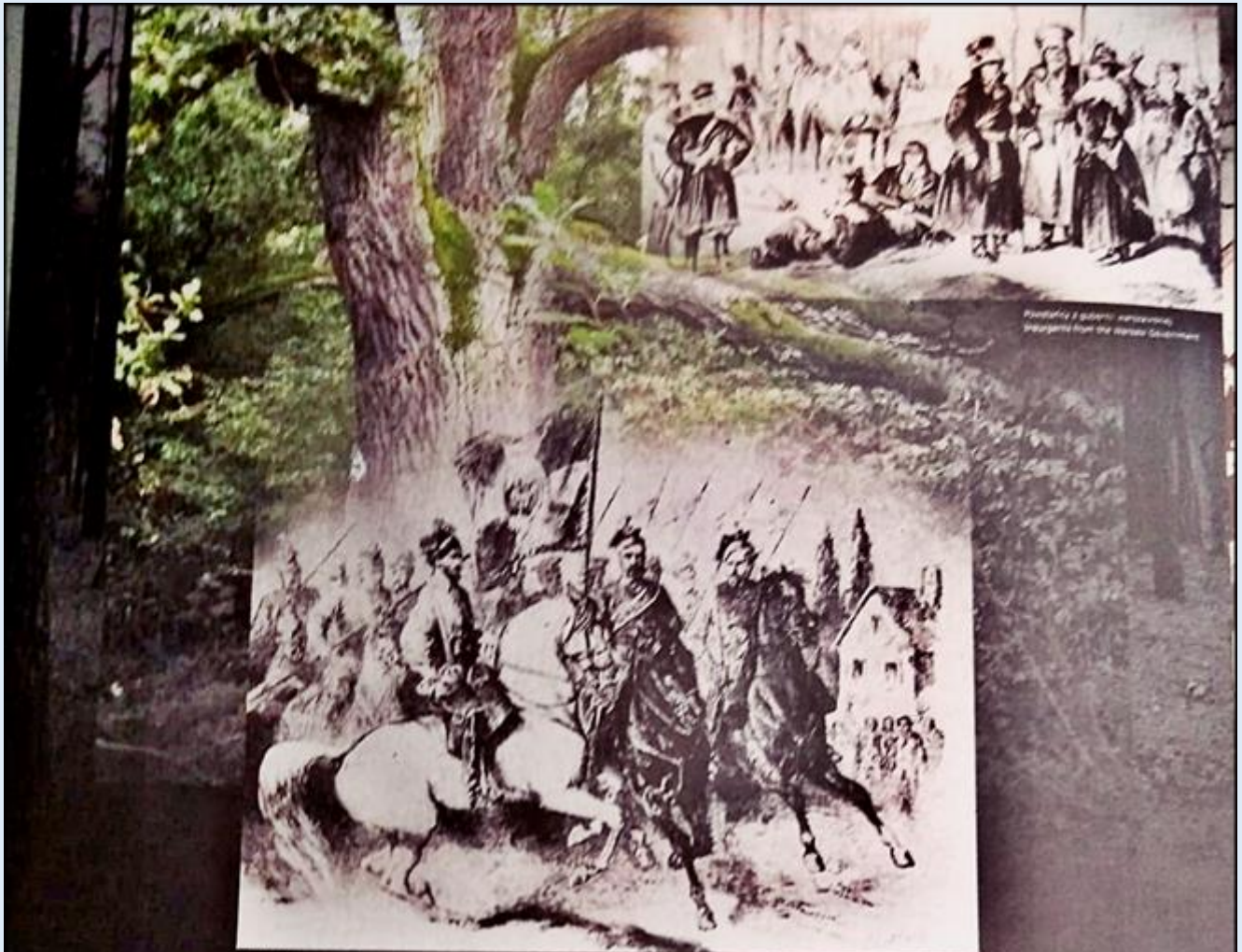
Ecumenical ceremony at the cemetery in Palmiry with the participation of the following participants: Polish primate cardinal Józef Glemp, field bishop of the Polish Army Sławoj Leszek Głódź and the bishop of the orthodox church of the Polish Army Hieron Chodakowski, 2001

Różaniec ze sznurka pakowego wykonany w więzieniu na Pawiaku przez Genowefę Marianę Różyc. Rozstrzelana została wraz z mężem 15.10.1942 r. (Wydmy Łuże – Puszcza Kampinoska)

Chusteczka ze zrzutu alianckiego z pieśnią nawiązującą do polskiego hymnu narodowego. Miała ona podtrzymać na duchu Polaków walczących z niemieckim okupantem

Powstańcy z guberni kamienieckiej
 Insurgents from the Kamienka Guberniya

Powstańcy porzucili sztandarowy sztandar przez mosteczko mosteczka
 Wearing of the insurgents banner following by the fourposter

Dostawa żywności do obozu powstańczego
 Delivery of food to the insurgents camp

RYJALOWSKI MARCIAN
 1846-1914

Ten historyk opisał, jak on w powstaniu wzięty został do niewoli w Puławach i oddany do więzienia.
 Marcin Rzykowski był nie tylko uczestnikiem powstania, ale także uczestnikiem wojny polsko-rosyjskiej, a także wojny polsko-ukraińskiej.
 Powstał w 1863 r. w powiecie Kamieńskim, w miejscowości Białe, w tym czasie był uczestnikiem w powstaniu styczniowym.
 W 1863 roku wzięty został do niewoli, a następnie przewiezony do Puław, gdzie przeżył kilka miesięcy.
 Po powrocie do kraju, w 1864 roku, został aresztowany i przewiezony do więzienia w Warszawie.
 W 1865 roku został zwolniony z więzienia, a następnie wyjechał do Francji, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1870 roku wrócił do kraju, a następnie do Puław, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1875 roku został aresztowany i przewiezony do więzienia w Warszawie.
 W 1876 roku został zwolniony z więzienia, a następnie wyjechał do Francji, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1880 roku wrócił do kraju, a następnie do Puław, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1885 roku został aresztowany i przewiezony do więzienia w Warszawie.
 W 1886 roku został zwolniony z więzienia, a następnie wyjechał do Francji, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1890 roku wrócił do kraju, a następnie do Puław, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1895 roku został aresztowany i przewiezony do więzienia w Warszawie.
 W 1896 roku został zwolniony z więzienia, a następnie wyjechał do Francji, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1900 roku wrócił do kraju, a następnie do Puław, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1905 roku został aresztowany i przewiezony do więzienia w Warszawie.
 W 1906 roku został zwolniony z więzienia, a następnie wyjechał do Francji, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1910 roku wrócił do kraju, a następnie do Puław, gdzie przeżył kilka lat.
 W 1914 roku został aresztowany i przewiezony do więzienia w Warszawie.
 W 1915 roku został zwolniony z więzienia, a następnie wyjechał do Francji, gdzie przeżył kilka lat.

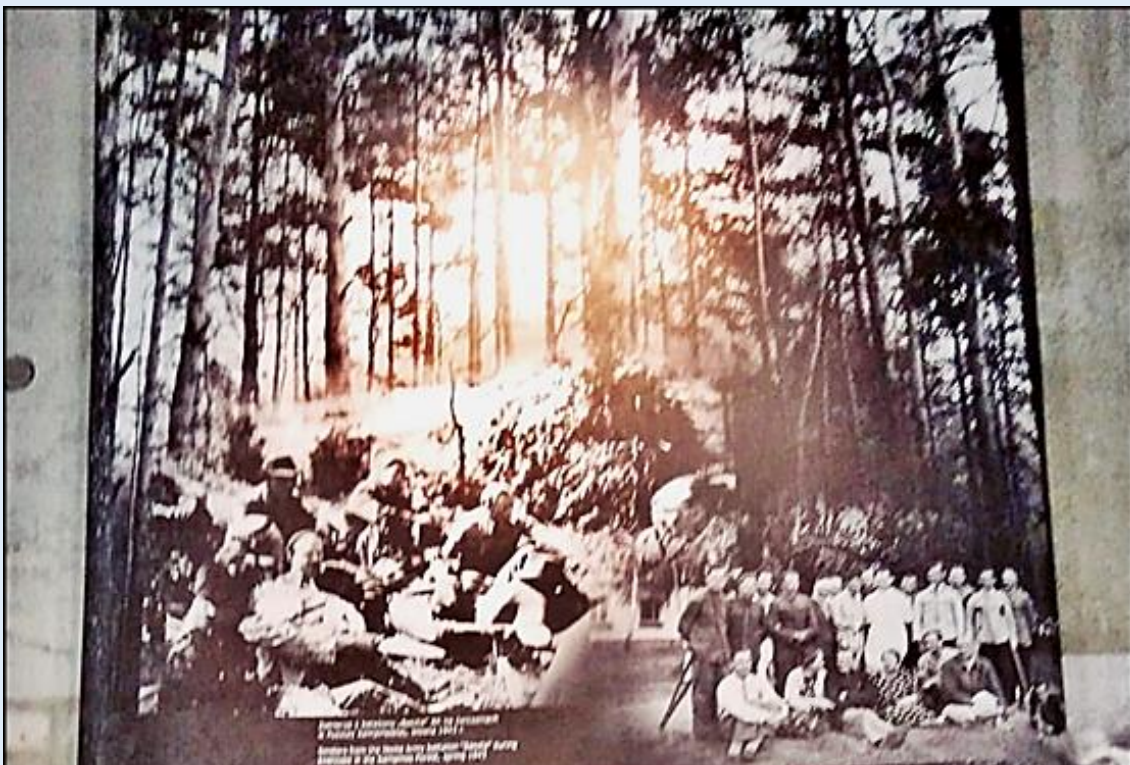

Sośna Powstańców 1863 r., lata 20-te XXI w.
 Pine Tree of the Insurgents of 1863, the 20's of the 20th century

Marcin Rzykowski - powstaniec 1863 r. z Puszczy Kampinoskiej
 Biogram jednego z ostatnich uczestników niepodległościowego zrywu umieszczony w rocznicowej publikacji z 1933 r.
 Marcin Rzykowski - insurgent from 1863 from the Kampinos Forest
 Biography of one of the last participants of the freedom fights of independence in an anniversary publication from 1933

Publikacja z 1933 r. z notami biograficznymi weteranów Powstania Styczniowego
 Publication from 1933 with the biography notes of the January Uprising veterans

Wojownicy i jeńcy niemieccy w Puszczy Kampinoskiej, wiosna 1945 r.
 Soldiers and German prisoners in Kampinos Forest, spring 1945

Wojownicy - grupowa fotografia w Lasach i puszczy Kampinoskiej, 1945 r.
 Soldiers - photos of the troops in Laszki village and the Kampinos Forest, spring 1945

PUSCZKA KAMPINOSKA 1939 - 1944 Okupacja niemiecka

Aktwa zbrojne
 W okresie niemieckiej okupacji administracyjno-politycznej w 1939 roku "Główny Zarząd" powołał do życia "Kampinoski Las" - oddział "Lasów" pod dowództwem porucznika Leona Kozłowskiego. W sierpniu 1941 r. rozciągał się do południa Puszczy. Oddział ten posiadał konfiterię i wędliniarnię, karal posamiotnych banderów, naczelną wspinaczkę wysłany do starych miejsc zaporowców i innych ludzi w celu ich ewakuacji i leczenia. Podległy mu oddział "Lasów" pod dowództwem pułkownika Stanisława Kozłowskiego, w ramach Polskiego Dowództwa przy Komendzie Ścisłej Żołnierzy.

Wiosną 1944 r. przyszedł wzrost aktywności Niemców na terenie Puszczy Kampinoskiej. Wiosną, pod koniec czerwca, oddział "Lasów" pod dowództwem pułkownika Kozłowskiego, w ramach Polskiego Dowództwa przy Komendzie Ścisłej Żołnierzy, w ramach Polskiego Dowództwa przy Komendzie Ścisłej Żołnierzy, w ramach Polskiego Dowództwa przy Komendzie Ścisłej Żołnierzy.

W Kampinoskich Lasach operowały też oddziały konspiracyjne: "Kampinoski Las" pod dowództwem pułkownika Kozłowskiego, "Las" pod dowództwem pułkownika Kozłowskiego, "Las" pod dowództwem pułkownika Kozłowskiego.

Zakład dla Niepełnosprawnych w Laszcech
 Zakład w Laszcech to ważne i znane miejsce w Puszczy Kampinoskiej. W okresie międzywojennym i podczas okupacji placówka kierowana przez siostrę Alę Ciacką - matkę Elżbiety ze Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Szubienki Krzyż, przy współpracy Antoniego Maryjki. Od końca września 1939 r. w Zakładzie działał pracowniasty zespół, w którym dostrzeżono do pomocy siostrze Alę w kampanii wspinaczkowej. Po likwidacji Zakładu w połowie października 1940 r. chorzy przeszli pod opiekę PCK. Zakład wywiezionych jednak pozostał i podjął na miejsce rekonstrukcji. W okresie okupacji, mimo złagodzenia przez Niemców Towarzystwa Opieki nad Osobami Niepełnymi, Zakład w Laszcech nadal funkcjonował. Kaczkowa, w której działał przedzakład, stała powstawsza i Związek, utrzymywała się z wielu źródeł m.in. z opłat podopiecznych, kasa, z niepełnych dochodów Magistrowi m. B. Wyszewski, w szczególności wyrobek i narzędzia szklarskich. Użytkowane środki były jednak bardzo skromne i nie pokrywały wszystkich potrzeb.

W 1940 r. rozpoczęła na terenie Puszczy Kampinoskiej praca Związku z asystowaniem szpitalu Wrońska 1939 r. i organizacji szpitali oraz szpitali w Laszce (Babia, Wawrzyszew, Izabela). Inicjatorem powołanych Zakładów w Laszce był porucznik Komenda Kozłowski. Zarządzący Zakładów wybrał teren, uzyskał pozwolenie na budowę i rozpoczęła się realizacja do 1941 r. Wiosną 1942 r. w Laszce przebywał ksiądz Stefan Wyszewski "Józef III" (po wojnie Prymas Polski), który uczył religii niepełnym młodzieńcom oraz był kapłanem chorągwi Żołnierzy - Kampinos.

Opiekę w okresie okupacji pomagał ludziom w opłaki i ucywiałym się, a w ambulatorium udzielano pomocy medycznej. Na terenie placówki działała korespondencja odbywała się zwiarki i twizowania, kopierowane podziemną prasą, magazynowana broń i komunikowana się z Londynem) na których kompletach prowadzono zajęcia z zachazanymi przez okupację przesłaniami.

KAMPINOS FOREST 1939 - 1944 German occupation

History operations
 The operations taking place in the Kampinos Forest were mainly focused on the period between 1939 and 1944. In the 1939-1940 period, the "Las" unit was established. In the 1941-1942 period, the "Las" unit was expanded. In the 1943-1944 period, the "Las" unit was active. The "Las" unit was active in the Kampinos Forest during the German occupation.

The beginning of 1944 brought an increase in German activity in the area of the Kampinos Forest. As a result of sustained operations, the Polish Underground Army units were dispersed. The Home Army lost among others ammunition stores in Gostów on January 28th 1944. Despite the losses, Captain Kozłowski managed to maintain and even develop military structures.

The Kampinos Forest was a place where the Warsaw Underground Units operated (Committee "A" of the Warsaw District Directorate of Underground "Las", "Paz" and others). They were active during German operations. The "Las" unit was active in the Kampinos Forest during the German occupation.

The Center for the Blind Patients in Laszki village
 The Center in Laszki is a very important and famous place in Kampinos Forest. In the period between 1939 and during the occupation the institution was managed by Alę Ciacką - siostrę Elżbietę z Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Szubienki Krzyż. From the end of September 1939 a temporary military hospital was located in the facility. It served soldiers wounded during the September Campaign. After the liquidation of the hospital in 1940 Polish Red Cross took care of the blind patients. Some part of those who recovered decided to stay there and start different activities. During the occupation the institution in Laszki kept on operating although the Germans liquidated the Association of the Blind. This facility provided space for kindergarten, primary school and vocational school. It was supported from various sources, among others from the membership fees, charity, a small subsidies from the Warsaw Town Hall, from selling the products made in workshops. However those resources were very modest and insufficient to cover all the needs.

In 1940 on the territory of Kampinos Forest the works began to exhume the soldiers died in September 1939 and organize cemeteries and military quarters (Laszki, Babia, Wawrzyszew, Izabela). An organizer of similar operations in Laszki was Lieutenant Komenda Radziwiłowicz alias "Zarembo", who chose the location, obtained the building permission for the cemetery and he hired a very famous architect Maciej Nowicki to create the design. Priest Stefan Wyszewski alias "Aeduan III" (future Bishop of Poland) was staying in Laszki from the September 1942. He was teaching religion to the blind youth and he was a chaplain in the sub-district Żoliborz - Kampinos (the Home Army).

During the occupation the institution was doing everything to help poor people and fugitives and the first aid department was providing medical assistance. On the terrain of the facility the underground organizations operated. There were meetings and exercises, underground press was distributed, the ammunition was stored, the communication with London was established; during so called "secret lessons" the material was explained with the support of some, forbidden by the invader, objects.

Alę Ciacką z Alę Ciacką i Antonim Maryjką, lato 1941 r.

Alę Ciacką z Alę Ciacką i Antonim Maryjką, lato 1941 r.

Ks. Stefan Wyszewski "Józef III" z grupą niepełnosprawnych dzieci w Laszce, lato 1941 r.
 Priest Stefan Wyszewski "Aeduan III" with the group of blind children in the Laszki village, summer 1941

Helena Maria Jaroszewicz

(ur. 17 XI 1892) działaczka polityczna i społeczna, 1930-1935 posłanka na Sejm, 1935-1938 senator. Od początku okupacji w konspiracji SZP- ZWZ, aresztowana 15 IV 1940 r.

W egzekucji **17 IX 1940 r.**
wśród 200 ofiar byli m.in.:

In execution conducted on **September 17th 1940,**
among 200 victims were:

bł. ks. Zygmunt Sajna

(ur. 20 I 1897) w latach 30-tych XX w. kapłan warszawskich parafii: Antoniego Padewskiego, św. Aleksandra i archikatedralnej św. Jana Chrzciciela, 1938-1939 dziekan i proboszcz parafii w Górze Kalwarii. Podczas okupacji wygłaszał kazania o treściach patriotycznych, które spowodowały represje władz niemieckich; od kwietnia 1940 r. - więzień Pawiaka, torturowany w siedzibie gestapo w al. Szucha. Cały czas pełnił posługę kapłańską. Beatyfikowany w 1999 r. przez papieża Jana Pawła II w Warszawie w grupie 108 męczenników za wiarę

Janusz Kusociński

(ur. 15 I 1907) słynny sportowiec - lekkoatleta, złoty medalista w biegu na 10 tys. metrów na X Igrzyskach Olimpijskich w Los Angeles w 1932 r. oraz srebrny medalista mistrzostw Europy w Turynie w 1934 r. na dystansie 5 tys. metrów, wielokrotny rekordzista Polski i świata w biegach na różnych dystansach. Dzięki swym osiągnięciom sportowym i zaletom charakteru stał się symbolem idei olimpijskiej. Brał udział w obronie Warszawy we wrześniu 1939 r., członek tajnej Organizacji Wojskowej (OW) „Wilki”, aresztowany 28 III 1940 r.

Główni odpowiedzialni za zbrodnie:

People primarily responsible for the crimes:

Generalny Gubernator GG

Hans Frank

skazany na karę śmierci przez Międzynarodowy Trybunał Wojskowy w Norymberdze, stracony w 1946 r.

Dowódca policji i służby bezpieczeństwa w Generalnym Gubernatorstwie

Bruno H. Streckenbach

w maju 1945 r. w niewoli sowieckiej, sądzony w 1952 r. i skazany na 25 lat ciężkich robót, w 1955 r. amnestionowany i przekazany do RFN

Gubernator Dystryktu Warszawskiego

Ludwig Fischer

skazany przez Najwyższy Trybunał Narodowy w Warszawie w marcu 1947 r. na karę śmierci, stracony

Dowódcy SS i policji w dystrykcie warszawskim

Paul Moder

zginął na froncie wschodnim

Arpad Wigand

po wojnie odbył w Polsce karę 10 lat więzienia

**Ferdynand von Sammern
Frankenegg**

zginął w czasie wojny w nieustalonych okolicznościach

Komendanci policji bezpieczeństwa i służby bezpieczeństwa w dystrykcie warszawskim

Joseph Melsinger

skazany przez Najwyższy Trybunał Narodowy w Warszawie w marcu 1947 r. na karę śmierci, stracony

Ludwig Hahn

w 1975 r. skazany na karę dożywotniego więzienia

Governor - General

Hans Frank

sentenced to death by the International Military Tribunal in Nuremberg, executed in 1946

Superintendent of the Police forces and Security Service in General Government

Bruno H. Streckenbach

In May 1945 in Soviet captivity, prosecuted in 1952 and sentenced to 25 years of imprisonment and hard labour, in 1955 he was granted amnesty and sent to Federal Republic of Germany

Governor of the Warsaw District

Ludwig Fischer

sentenced to death by the Supreme National Tribunal in Warsaw in March 1947, executed

SS and Police leaders in the Warsaw District:

Paul Moder

died on eastern front line

Arpad Wigand

after the end of the war he served a sentence of 10 years of imprisonment in Polish Prison

**Ferdynand von Sammern
Frankenegg**

died during the war in unknown circumstances

Commanding Officers of the Police and Security Service in the Warsaw District:

Joseph Melsinger

sentenced to death by the Supreme National Tribunal in Warsaw in March 1947, executed

Ludwig Hahn

In 1975 he was sentenced to life imprisonment

zdjęcia: Tadeusz Kozłowski

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)